

Sygn. akt II Ca 1238/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kulczewska-Garcia (spr.)

Sędziowie: SSO Ryszard Małecki

SSR del. do SO Tomasz Józkwiaak

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Nadolska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko (...) SA z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 3 lipca 2013 r.

sygn. akt VII C 45/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

/-/ R. Małecki/-/ A. Kulczewska - Garcia/-/ T. Józkwiaak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 września powód W. P., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 5.565,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.841,20 zł od dnia 15 września 2012 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 2 lipca 2011 r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, skutkiem którego doznał szkody w postaci uszkodzenia samochodu C. (...). Sprawca wypadku w dniu zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej pozwanego w ramach polisy OC. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i wypłacił zakładowi naprawczemu część kosztów naprawy pojazdu oraz część kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Jednak, zdaniem powoda, sposób prowadzenia postępowania likwidacyjnego, w szczególności opóźnienia w dokonywaniu oględzin oraz przesyłaniu dokumentów niezbędnych do naprawy pojazdu, doprowadził do przedłużenia czasu naprawy samochodu, co wydłużyło czas korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego. Pozwany za najem pojazdu zastępczego zwrócił łącznie kwotę 1.235 zł, przyjmując stawkę 95 zł za dzień najmu. Koszt najmu pojazdu zastępczego za okres naprawy, tj. 38 dni, wyniósł 6.076,20 zł, przy stawce 130 zł za dzień najmu. Powód wskazał, że pozwany uznał zasadność najmu w okresie 13 dni. Powód dołożył najwyższej staranności w celu zminimalizowania okresu naprawy samochodu, osobiście odbierając dokumenty postępowania likwidacyjnego i dowożąc je do serwisu, podczas gdy pozwany ociągał się w dokonaniu oględzin samochodu i bezzasadnie przetrzymywał dokumenty, opóźniając możliwość naprawy pojazdu. Powód wskazał, że w pozwie dochodzi różnicy między kwotą rzeczywistego kosztu najmu a kwotą wypłaconą przez pozwanego oraz skapitalizowanych odsetek na dzień 14 września 2012 r. w kwocie 724,55 zł, przy uwzględnieniu, że 25 sierpnia 2011 r. faktura obejmująca koszty wynajmu pojazdu stała się wymagalna, 19 października 2011 r. pozwany wypłacił tytułem wynajmu kwotę 570 zł, a w dniu 13 kwietnia 2012 r. dopłacił kwotę 665 zł. W związku z powyższym powód domaga się dalszych odsetek od dnia 15 września 2012 r.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 listopada 2012 r. pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwany przyznał fakt zaistnienia kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda oraz wypłacenia odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 1.235 zł. Pozwany wskazał, że w jego ocenie refundacja kosztów najmu samochodu zastępczego przy szkodzie częściowej powinna uwzględniać technologiczny czas naprawy oraz stawkę czynszu najmu pojazdu wyliczoną dla średniej stawki czynszu obowiązującej na rynku lokalnym dla pojazdu zbliżonej klasy. Zdaniem pozwanego czas naprawy pojazdu powoda wynosił 6 dni roboczych, przy 8. godzinnym czasie pracy zakładu naprawczego. Oględziny pojazdu miały miejsce 7 lipca 2011 r., dodatkowe oględziny zlecono 8 sierpnia, a wykonano 12 sierpnia 2011 r. Pozwany podniósł, iż dodatkowe oględziny, które nie wykazały innych niż uznane przez pozwanego uszkodzeń, nie zostały przez niego uwzględnione. Pozwany ponadto uznał 5 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin oraz 2 dni organizacyjne. W ocenie pozwanego stawka za najem pojazdu zastępczego na rynku lokalnym wynosi 95 zł netto za dobę, a wyższa stawka powoda jest nieudowodniona. Pozwany zakwestionował również zasadność oraz wysokość skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Na rozprawie w dniu 25 czerwca 2013 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kwoty z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres postępowania likwidacyjnego przez 38 dni, licząc od daty szkody od 2 lipca 2011 roku. W dalszym, okresie, gdy zaczęła się naprawa samochodu powód otrzymał nieodpłatnie samochód zastępczy od warsztatu. Powód podał także, iż równowartość wynajmu za 3 dni z tego okresu pokrył zakład ubezpieczeń powoda.

Wyrokiem z dnia 03.07.2013r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.975,26zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15.09.2012r. do dnia zapłaty, w pkt 2 oddalił powództwo w pozostałym zakresie w pkt 3 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 965,36zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i w pkt 4 nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu tytułem zwrotu wydatków od powoda 55,86zł od pozwanego 143,64zł.

Powyższy wyrok Sąd Rejonowy oparł o następujący stan faktyczny.

W dniu 2 lipca 2011 r. powód W. P. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, skutkiem którego doznał szkody w postaci uszkodzenia samochodu marki C. (...). Sprawca wypadku w dniu zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej pozwanego (...)w ramach polisy OC. Po wypadku samochód został odstawiony do warsztatu (...)P.. W dniu 2 lipca 2011 r. powód zawarł z zakładem naprawczym umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...). Powód zgłosił szkodę telefonicznie w dniu 5 lipca 2011 r. W tym samym dniu powód upoważnił A. P., właściciela warsztatu, do odbioru odszkodowania za wynajem auta zastępczego oraz zwrócił się do warsztatu z prośbą o wynajęcie auta,

wskazując, że samochód powoda służył jako transport do pracy oraz w niezbędnych sprawach rodzinnych. W dniu 7 lipca 2011 r. pozwany przeprowadził oględziny pojazdu, ale ponieważ klucze do samochodu nie zostały rzeczoznawcy dostarczone, to samochód został oceniony jedynie z zewnątrz. Przebieg ustalono na podstawie oświadczenia powoda oraz rachunku z poprzedniego serwisu. Rzeczoznawca pozwanego nie zgłaszał konieczności otwarcia samochodu. Warsztat A. P., sporządził kosztorys naprawy w dniu 14 lipca 2011 roku. Kosztorys został niezwłocznie dostarczony do pozwanego.

Pismem z dnia 9 sierpnia 2011 r. pozwany poinformował powoda, że postępowanie likwidacyjne nie może się zakończyć w terminie, ponieważ nie otrzymał wszystkich niezbędnych dokumentów. W dniu 12 sierpnia 2011 r. pozwany na żądanie powoda przeprowadził kolejne oględziny pojazdu, w szczególności stwierdzając, że pasy bezpieczeństwa są sprawne. Kosztorys sporządzony przez warsztat został zweryfikowany przez rzeczoznawcę pozwanego w dniu 16 sierpnia 2011 roku. Powód odebrał kosztorys od pozwanego i dostarczył do zakładu naprawczego. Warsztat rozpoczął naprawę niezwłocznie po otrzymaniu zaakceptowanego kosztorysu. Pojazd R. (...) został zdany w dniu 16 sierpnia 2011 r. Powód otrzymał zwrot kosztów od swojego zakładu ubezpieczeń za trzy dni korzystania z pojazdu zastępczego. Potem powód otrzymał jako samochód zastępczy pojazdy marki D. (...) i O. (...), z których powód korzystał, aż do odbioru naprawionego samochodu w połowie września. Od rozpoczęcia naprawy warsztat udostępniał powodowi samochody zastępcze nieodpłatnie. W dniu 18 sierpnia 2011 r. zakład naprawczy wystawił na rzecz powoda fakturę VAT, tytułem wynajmu pojazdu zastępczego w okresie 38 dni, do dnia 6 sierpnia 2011 r., przy stawce netto za dzień wynoszącej 130 zł netto, na łączną kwotę brutto wynoszącą 6.076,20 zł. Powód zapłacił fakturę w części niepokrytej przez pozwanego. W tym samym dniu powód upoważnił warsztat do rozliczenia szkody i odbioru odszkodowania od pozwanego. W dniu 19 października 2011 r. pozwany poinformował powoda m.in. o wypłacie odszkodowania za samochód zastępczy w kwocie 570 zł.

W dniu 2 listopada 2011 r. zakład naprawczy wystawił na rzecz powoda fakturę za naprawę pojazdu według załączonego kosztorysu na kwotę 12.050,95 zł. W dniu 13 kwietnia 2012 r. pozwany dopłacił powodowi kwotę 665 zł tytułem kosztu najmu pojazdu zastępczego. W sumie pozwany uznał za zasadne uwzględnienie 13 dni wynajmu pojazdu zastępczego, na które składały się 5 dni od dnia szkody do dnia pierwszych oględzin, 6 dni technologicznego czasu naprawy oraz 2 dni organizacyjne, przy stawce 95 zł netto za jeden dzień najmu, na łączną kwotę 1.235 zł netto. Technologiczny czas naprawy pojazdu powoda, uwzględniając liczbę roboczogodzin prac blacharskich i lakierniczych, czas związany z przyjęciem i wydaniem auta oraz czas związany z zamówieniem części zamiennych, wynosił 20 dni. Średnia stawka za najem pojazdu stosowana przez wypożyczalnię samochodowe działające na terenie P. i okolic w 2011 r. wynosiła dla klasy pojazdu B ok. 90-100 zł netto za dobę, przy przyjęciu, iż samochód zostaje wypożyczony na okres dłuższy niż 5 dni.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty, w tym akta szkody (...), zeznania świadka A. B. i powoda, oraz opinię pisemną oraz z zakresu techniki samochodowej dr inż. W. G. wraz z ustną opinią uzupełniającą. Wszystkie wymienione dowody Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Sąd Rejonowy uznał powództwo w przeważającej części za zasadne.

Podstawę prawną roszczenia, z którym wystąpił powód stanowi art. 822 § 1 kc, który stwarza po stronie ubezpieczyciela obowiązek zapłacenia określonego w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, wobec której odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z obowiązkiem tym skorelowane jest wyrażone w art. 822 § 4 kc uprawnienie poszkodowanego dochodzenia roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Stosownie natomiast do § 2 wskazanego wyżej przepisu umowa obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w niej zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przesłankami powstania odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela są: zaistnienie zdarzenia, z którym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczającego lub

ubezpieczonego (zdarzenie ubezpieczeniowe), szkoda oraz adekwatny związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy szkodą a wskazanym wyżej zdarzeniem.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zaistnienie zdarzenia ani podstawa odpowiedzialności pozwanego nie były sporne w niniejszej sprawie. Sporne natomiast było wystąpienie szkody w postaci kosztów korzystania z samochodu zastępczego w kwocie przewyższającej 1.235 zł wypłaconej przez pozwanego.

Stosownie do treści art. 361 § 2 kc w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. Nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu ogólnych przepisów prawa cywilnego i szkody w rozumieniu prawa ubezpieczeniowego. W obu przypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Do ustalenia szkody w ubezpieczeniu OC stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego. Odszkodowanie ubezpieczeniowe różni się jednak od zwykłego odszkodowania określonego w art. 361 k.c. co do charakteru, przesłanek i wymiaru świadczenia. Zgodnie z powołanym wyżej art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może nastąpić bowiem według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy, podczas gdy odszkodowanie ubezpieczeniowego z tytułu OC wypłaca się zawsze w pieniądzu. Odszkodowanie ubezpieczeniowe należy się z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, a nie sprawczej.

Sąd Rejonowy podniósł, że z brzmienia powyższych przepisów wynika, iż zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczająca jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego. Nie ulega zatem wątpliwości, że kompensacji podlega rzeczywista strata jaką poniósł poszkodowany w wyniku wynajmu pojazdu zastępczego. Jednakże zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 kc). Przepis ten ujmuje związek przyczynowy między działaniem lub zaniechaniem zobowiązanego a powstałym skutkiem w postaci szkody jako konieczną przesłankę odpowiedzialności odszkodowawczej i opiera się na założeniach teorii przyczynowości adekwatnej. Zgodnie z tą teorią, związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy, gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. Nie wystarczy więc stwierdzić istnienie związku przyczynowego jako takiego. Wymagane bowiem jest też stwierdzenie - co należy do sądu - że chodzi o następstwa normalne. Jakkolwiek bowiem art. 361 § 1 kc nie wprowadza związku przyczynowego w rozumieniu prawnym, odmiennego od istniejącego w rzeczywistości, to jednak wiąże odpowiedzialność tylko z normalnymi następstwami zjawisk stanowiących jej podstawę. Bez tego bowiem zabiegu łańcuch skutków zdarzenia, tkwiącego u podstawy obowiązku odszkodowawczego, byłby nieograniczony. Normalny związek przyczynowy zachodzi, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajowym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest rezultatem typowym w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będącym rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności.

Sąd Rejonowy podzielił prezentowany przez stronę powodową pogląd, nie kwestionowany przez pozwanego, iż normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 kc jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia lub zniszczenia. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządono. Przy czym oczywistym jest obowiązek poszkodowanego podejmowania działań zmierzających do zminimalizowania szkody. Brak z jego strony takiego działania nie może zwiększać obowiązku odszkodowawczego osoby zobowiązanej do naprawienia szkody (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 r. III CZP 14/97 OSNC 1997/8/103).

Pozwany w niniejszym postępowaniu uznał, iż korzystanie przez powoda z pojazdu zastępczego było uzasadnione. Jednakże podnosił, że powód nie wykazał, by wynajem pojazdu zastępczego przez cały okres 38 dni był uzasadniony za wskazaną przez powoda stawkę dobową. W ocenie Sądu Rejonowego powód należycie wykazał, iż zasadne było korzystanie przez niego z pojazdu zastępczego od dnia 2 lipca 2011 roku przez okres 38 dni. Za niezasadne sąd uznał twierdzenie pozwanego, iż powyższy termin należy liczyć dopiero od dnia zgłoszenia szkody, które to zdarzenie nastąpiło w dniu 5 lipca 2011 roku. Wedle oceny sądu pojazd zastępczy, jako rekompensujący powodowi brak samochodu uszkodzonego w wypadku, jest niezbędny już od chwili, kiedy doszło do uszkodzenia jego pojazdu. Nie ma wpływu na ten czas dzień, w którym poszkodowany zgłasza szkodę zakładowi ubezpieczeń. Zgodnie z treścią art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych osoba uczestnicząca w wypadku na obowiązek niezwłocznego powiadomienia o zdarzeniu zakładu ubezpieczeń. Ustawodawca nie określa konkretnego terminu na dokonanie powiadomienia. Nie można zatem ograniczać prawa do odszkodowania w przypadku, gdy poszkodowany, w terminie 3 dni (czyli niezwłocznie), zawiadomił ubezpieczyciela o wypadku. Ponadto powód należycie wykazał, iż samochód zastępczy był mu niezbędny przez cały okres naprawy pojazdu. Zdaniem Sądu Rejonowego powód wykazał, iż rozpoczęcie naprawy pojazdu dopiero po 16 sierpnia 2011 roku nie nastąpiło z jego winy. Podniósł, iż powód oddał pojazd do naprawy w warsztacie trudniącym się profesjonalnie tego typu usługami. Powszechnie jest wiadomym, iż naprawa pojazdu, objętego ubezpieczeniem jest dokonywana po oględzinach przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela i po zaakceptowaniu zakresu i kosztów naprawy. W przeciwnym wypadku poszkodowany naraża się na brak wypłaty odszkodowania w tym zakresie. W niniejszej sprawie właściciel warsztatu, po oględzinach z udziałem rzeczoznawcy pozwanego, sporządził w dniu 14 lipca 2011 roku kosztorys napraw, który dopiero w dniu 15 sierpnia 2011 roku został zweryfikowany przez pracownika pozwanego. Dopiero zatem od tej daty warsztat mógł przystąpić do naprawy. Pozwany nie wykazał, iż przeprowadzenie drugich oględzin pojazdu, tylko w zakresie sprawdzenia prawidłowości pasów bezpieczeństwa, czy też brak dostarczenia przez powoda określonych dokumentów wpłynęło na czas podejmowania decyzji przez pozwanego. Fakt, iż powód zażądał oględzin w celu sprawdzenia pasów nie powinno wpłynąć na czas weryfikacji kosztorysu, gdyż żądanie powoda dotyczyło tylko jednego elementu. Ponadto, nie można odmówić powodowi prawa sprawdzenia dodatkowej rzeczy, gdyż zaszło podejrzenie, iż pasy mogły być uszkodzone. Pozwany również nie wskazał, w jaki sposób czas oczekiwania na dowód rejestracyjny pojazdu (który znajdował się w dyspozycji Policji) wpłynął na zaakceptowanie kosztorysu naprawy. Z tych względów Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw, aby stwierdzić, iż powód niezasadnie, w sposób zawiniony, doprowadził do późnego rozpoczęcia naprawy samochodu.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy uznał za zasadne przyznanie powodowi odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego przyjmując, iż mógł z niego korzystać przez cały okres od daty wypadku do daty rozpoczęcia naprawy swojego pojazdu tj. od 2 lipca 2011 roku do dnia 16 sierpnia 2011 roku. Ponieważ pełnomocnik powoda ograniczył żądanie do 38 dni, z uwagi na kwotę już wypłaconą przez ubezpieczyciela powoda, sąd uznał okres 38 dni w całości za wykazany.

Zdaniem Sądu Rejonowego powód nie udowodnił, iż stawka, którą uścił na rzecz zakładu naprawczego za wynajem samochodu w wysokości 130 netto za jeden dzień, była stawką uzasadnioną. Na podstawie opinii biegłego ustalono, iż jest to stawka zawyżona i we wszystkich wypożyczalniach na terenie P. wskazanych w opinii biegłego stawki są niższe. Powyższe oznacza, iż zwracając się do jakiegokolwiek wypożyczalni, powód mógłby wypożyczyć samochód zastępczy taniej. Zdaniem sądu, w takim zakresie można wymagać od poszkodowanego, aby dążąc do minimalizacji szkody nie wybierał najdroższej z możliwych opcji w przypadku, gdy nie wskazał, aby to było uzasadnione. Za niezasadny Sąd Rejonowy uznał argument pełnomocnika powoda, iż w dacie wypożyczenia samochodu powód nie wiedział, na jaki okres wypożyczenie nastąpi i stąd stawka była wyższa niż w przypadku, gdy dochodzi do wypożyczenia samochodu na czas powyżej tygodnia. Sąd miał na uwadze fakt, iż w przypadku naprawy samochodu powoda można było mieć pewność, iż czas, w którym powód będzie korzystał z samochodu zastępczego będzie dłuższy niż jeden tydzień, zarówno z uwagi na uszkodzenia pojazdu jak i na konieczność zaakceptowania kosztorysu przez ubezpieczyciela. W takiej sytuacji powód nie mógł liczyć, iż naprawa potrwa np. 5 dni.

Mając na względzie powyższe argumenty oraz treść opinii biegłego, Sąd Rejonowy uznał iż odpowiednią stawką będzie 100 zł netto, za godzinę wynajmu. Powyższa kwota mieści się w granicach średnich cen najmu za pojazd tej samej klasy jak uszkodzony pojazd powoda. W rezultacie Sąd Rejonowy uznał, iż powód zasadnie domaga się odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego w rozmiarze 38 dni przyjmując cenę za jeden dzień najmu w wysokości 123 zł brutto (100 zł netto). Powyższe oznacza, iż odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego winno wynosić 4.674 zł. Biorąc pod uwagę, iż powodowi zostało już wypłacone 1.235 zł, to pozostaje do zapłaty 3.439 zł.

Z treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) wynika, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. Jednakże analiza okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, a przede wszystkim faktu, iż odszkodowanie miało zostać ustalone jedynie na podstawie faktury sporządzonej przez warsztat naprawczy, nakazuje przyjąć, iż pozwany mógł spełnić świadczenie w terminie wskazanym w tej fakturze, tj. do dnia 25 sierpnia 2011 r. Zatem zdaniem Sądu Rejonowego powód zasadnie domaga się odsetek za opóźnienie po dacie płatności tj. od 25 sierpnia 2011 roku. Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powoda, skapitalizowane na dzień 14 września 2012 roku odsetki ustawowe od kwoty 3439 zł, przyjmując, zgodnie z wnioskiem powoda, terminy i kwoty wpłat dokonane przez pozwanego do czasu wytoczenia pozwu. Na zasądzoną w pkt 1 wyroku kwotę 3975, 26 zł składa się suma odszkodowania w wysokości 3439 zł oraz odsetki ustawowe skapitalizowane na dzień 14 września 2012 roku w wysokości 536,30 zł.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę w 72%, natomiast powód w 28% i w takim stosunku strony powinny ponosić koszty postępowania. Na koszty poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu w kwocie 279 zł, zaliczka na czynności biegłego w kwocie 500 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pozwany poniósł koszty zaliczki w wysokości 500 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 1200 zł ustalone na podstawie powyższego rozporządzenia.

Na podstawie art. 113 ust. 1 w związku z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd obciążył strony wydatkami na opinię biegłego poniesionymi tymczasowo ze Skarbu Państwa, w takim stosunku w jakim każda ze stron przegrała proces.

Apelacje od powyższego wyroku złożył pozwany.

Zarzucił Sądowi Rejonowemu :

-naruszenie art. 361§1 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że koszt wynajmu pojazdu przez okres faktycznej naprawy pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym w sytuacji gdy w adekwatnym związku pozostają jedynie koszty obejmujące czas technologiczny naprawy pojazdu.

-błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, iż powód żądając ponownych oględzin oraz zwlekając z tego powodu z rozpoczęciem naprawy nie przyczynił się do powiększenia szkody , wpływając na opóźnienie rozpoczęcia naprawy.

W ocenie apelującego niezasadne było oczekiwanie przez warsztat naprawczy na weryfikację kosztorysu przez pozwanego i nie jest to okoliczność, która mogła wstrzymać naprawę pojazdu w profesjonalnym zakładzie. Tym samym liczba uzasadnionych dni najmu winna zostać ograniczona do 16 dni zgodnie z opinią biegłego sądowego.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie kosztów najmu za 16 dni przy stawce 100zł za dzień, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego jako zgodne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym zasadami wiedzy i doświadczenia i przyjmuje je za własne (art. 382 k.p.c.).

Zarzut naruszenia art. 361§1 k.c. był niezasadny .

Sąd Okręgowy podziela ustalenia Sadu Rejonowego, iż w okolicznościach niniejszej sprawy wynajęcie przez powoda pojazdu zastępczego w okresie od 2.07.2011r. do 16.08.2011r. tj. przez 38 dni i poniesienie z tego tytułu kosztów pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę tj.wypadkiem komunikacyjnym z dnia 02.07.2011r.

Przede wszystkim słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany nie wykazał aby zażądanie przez powoda dodatkowych oględzin pasów bezpieczeństwa przyczyniło się do opóźnienia weryfikacji kosztorysu sporządzonego przez warsztat. Podkreślić należy, iż sporządzony dnia 14.07.2011 kosztorys warsztatu naprawczego nie zawierał kosztu naprawy pasów bezpieczeństwa, mógł być więc zatwierdzony bądź też nie, niezależnie od ich oględzin. Tym samym podjęte w tym zakresie czynności rzeczoznawcy, nie miały bezpośredniego wpływu na weryfikację kosztorysu dokonaną przez pozwanego. Ponadto nie ma racji apelujący, iż rzeczoznawca w trakcie oględzin w dniu 07.07.2011r. sprawdzał pasy bezpieczeństwa. Tego rodzaju okoliczność nie wynika z zebranego materiału dowodowego. Wręcz odwrotnie w trakcie podstawowych oględzin pojazd powoda nie był oglądany wewnątrz, ponieważ rzeczoznawca nie dysponował kluczami. Tym samym nie miał możliwości obejrzenia pasów bezpieczeństwa.

Ponadto Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Rejonowego, iż wstrzymanie się z naprawą samochodu przez warsztat i oczekiwanie na weryfikację kosztorysu naprawy przez pozwanego uznać należało za uzasadnione. Powyższe zachowanie zarówno ze strony powoda oraz warsztatu było podyktowane zwykłą ostrożnością i racjonalnością. Gdyby bowiem pozwany odmówił zatwierdzenia kosztorysu to być może powód nie zdecydowałby się na naprawę samochodu w warsztacie, w którym samochód przebywał, lub w ogóle zrezygnowałby z naprawy nie mając np. dostatecznych środków pieniężnych. Była to zatem decyzja bardzo istotna z punktu widzenia powoda oraz warsztatu, który nie chciał narażać powoda na ewentualne koszty, które musiałby samodzielnie pokrywać.

Dodatkowo podnieść jedynie należy , iż jak wynika z akt szkodowych dopiero dnia 26.07.2011r (24 dni po zdarzeniu) pozwany zwracał się do Komendy Miejskiej Policji w P. o udostępnienie danych dotyczących uczestnika wypadku (k-160) weryfikując tym samym przebieg samego wypadku. Powyższe nie potwierdza, iż czynności przedsiębrane przez pozwanego w ramach postępowania likwidacyjnego były podejmowane bez zwłoki, co niewątpliwie miało wpływ także na weryfikację kosztorysu.

W ocenie Sądu Okręgowego zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego za okres oczekiwania na naprawę samochodu, a więc w okresie kiedy szkoda w pojeździe nie została naprawiona, pozostaje w normalnym , adekwatnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 §1 k.c. i jest objęte zakresem obowiązku naprawienia szkody przez ubezpieczyciela w ramach odpowiedzialności OC. Pozwany nie wykazał w toku procesu, iż powód z własnej winy doprowadził do opóźnienia rozpoczęcia naprawy samochodu. W rezultacie uwzględnienie przez Sąd Rejonowy kosztów najmu samochodu zastępczego za okres do rozpoczęcia naprawy w wysokości wskazanej w zaskarżonym wyroku uznać należało za zasadne.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98§1 k.p.c. Na koszty poniesione przez powoda składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 300zł ustalone na podstawie § 6 pkt 3 w zw z art. 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO R.Małecki SSO A.Kulczewska - Garcia SSR del. T.Józkowiak